

Oponentský posudek diplomové práce

Autor : **Daniel Hanšpach**

Název práce : **Albert Camus et Franz Kafka, les héros de l'absurdité**

Vedoucí práce : PhDr. Catherine Ebert-Zeminová, Ph.D.

Oponent : Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Autor diplomové práce sice zvolil za téma autory těšící se trvalému zájmu studentů i odborné veřejnosti, zpracoval ho však vlastním přístupem a odpovědně s využitím tvorby obou autorů i reprezentativní odborné literatury. Výrazně komparatistické téma dává diplomantovi prostor zúročit svá studia jak francouzské tak české literatury a zhodnotit přínos obou z hlediska trvalých hodnot moderní světové literatury. Ačkoliv oba zvolené autory dělí rozdíl téměř dvou generací, původ, jazyk i zeměpisná vzdálenost, lze na jejich tvorbu, nebo alespoň v případě Camuse na její část, nahlížet prizmatem pocitu a psychologie absurdity. Německy mluvící středoevropan židovského původu, Franz Kafka, vyjádřením tísnivého, obsedantního pocitu samoty, bezmoci a absurdnosti lidského života zaznamenal mimo jiné atmosféru po první světové válce, jeho postoj i osobnost mají však mnoho společných znaků s Albertem Camusem, Francouzem alžírského původu, jež ve své tvorbě reaguje na situaci před a během druhé světové války. Vedle pocitu absurdity se se stejnou silou prosazuje téma viny a odsouzení. Ostatně diplomant oprávněně pojímá tento pocit viny obecněji, jako jeden z pocitů charakterizujících celé 20. století. V této souvislosti pak připomíná kontext díla Dostojevského, jež je považován za jednoho z průkopníků psychologického pojetí zločinu a trestu a k němuž se díla obou zvolených autorů hlásí. (poznámka: Nebylo by správnější mluvit o Kafkovi jako o pražském autoru německého jazyka než jako o německém spisovateli ("Kafka un auteur allemand" s.3)?

Za východisko si diplomant zvolil snad nejnámější romány obou autorů, tedy Kafkův *Proces* a Camusova *Cizince*. V obou částech DP je postupně analyzuje jak z pohledu hlavních postav, Josefa K a Mersaulta – hrdinů absurdity, tak hledáním a nalézáním autobiografických motivů a paralel mezi autorem a jeho románovým hrdinou. Jde však spíše o antihrdiny ztělesňující psychologii rodící se moderní doby, jak vyplývá ze závěrů diplomantových analýz.

V předložené diplomové práci je patrná autorova znalost jak celého díla obou studovaných spisovatelů, tak širších evropských dobových souvislostí i obecnějšího literárního, filozofického a uměleckého kontextu - to je třeba na práci ocenit.

Mám však několik zásadnějších připomínek k formální stránce: 1. Francouzsky psaný text není bohužel prost pravopisných a gramatických chyb. Za všechny citujme jen několik : "peut nous sembler contradictoire" s. 28 ; v citaci z *Le Procès* "...que vous être accusé", "après avoir voir la scène macabre", "cesse de continuer (à) collaborer" s. 73 ; větná stavba není vždy v souladu s požadavky francouzské syntaxe, věty jsou někdy nejasné a zdají se nedokončené (např. s. 3 uprostřed "Le thème de la culpabilité..." ; "La crise de l'autorité.... chez Kafka)?" s.41) , někdy chybějící a tedy pochopení ztěžující interpunkce.

2. Autor DP pracuje s českými citacemi uváděnými bez dalšího ve francouzsky psaném textu. To je ovšem neobvyklé. Očekávali bychom alespoň hrubý překlad citovaného textu do francouzštiny v poznámce pod čarou.

3. Spatřuji určitou disproporcii mezi úrovní česky dobře a odborně formulovaného resumé a vlastním textem DP ve francouzštině.

Celkově však tato diplomová práce splňuje nároky na ni kladené. proto ji doporučuji k obhajobě.